

Miro Kríd

El diario III / Deník III

•M

El diario III / Deník III

Miro Kríd

•M

Universidad Mendel de Brno
Facultad de Desarrollo Regional y Estudios Internacionales
Departamento de Idiomas y Estudios Culturales
Třída Generála Píky 7, 613 00 Brno, Repúblika Cheka

Mendelova univerzita v Brně
Fakulta regionálního rozvoje a mezinárodních studií
Ústav jazykových a kulturních studií
Třída Generála Píky 7, 613 00 Brno, Česká republika

Reseñantes / Recenzenti:

PhDr. Athena Alchazidu, Ph.D.¹

¹Centro de Lenguas, Universidad Masaryk, República Checa / Centrum jazykového vzdělávání, Masarykova Univerzita, Česká republika

Elizabeth Mateos Segovia, Ph.D.¹

¹Escuela Nacional de Antropología e Historia, México / Národní škola antropologie a historie, Mexiko

Esta publicación fue financiada por el Departamento de Idiomas y Estudios Culturales de FRDIS MENDELÚ. / Tato publikace byla financována Ústavem jazykových a kulturních studií FRRMS MENDELÚ.

Autor:

Miro Kríd

Traducción / Překlad :

doc. RNDr. Mgr. et Mgr. Miroslav Horák, Ph.D.¹

¹Universidad Mendel de Brno, República Checa / Mendelova univerzita v Brně, Česká republika

Correcciones / Korektury:

doc. RNDr. Mgr. et Mgr. Miroslav Horák, Ph.D.¹

¹Universidad Mendel de Brno, República Checa / Mendelova univerzita v Brně, Česká republika

Igor Danin Lobo Soares dos Santos¹

¹Universidad Estatal de Santa Cruz, Brasil / Státní univerzita v Santa Cruz, Brazílie

Ilustraciones / Ilustrace:

Miro Kríd

Composición tipográfica, diseño / Sazba, grafická úprava:

Mgr. Markéta Havlásková

© Mendelova univerzita v Brně, Zemědělská 1, 613 00 Brno, Česká republika

ISBN 978-80-7509-989-1 (online ; pdf)

<https://doi.org/10.11118/978-80-7509-989-1>

Acceso abierto: Este libro está publicado bajo la licencia [CC BY-NC-ND 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/).
Open Access: Tato kniha podléhá licenci [CC BY-NC-ND 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/).

PREFACIO

La tercera y última parte del diario de Kríd representa un fin imaginario de su poemario. A primera vista, este libro solo se diferencia de los volúmenes anteriores por su diferente estilo visual y la ausencia de referencias. Es evidente que hay un giro hacia una mayor nostalgia en la obra del autor y, al mismo tiempo, un alejamiento del pensamiento científico basado en la argumentación.

La última sección del diario se mueve mucho más en la vorágine de la poesía pura, que es en varios lugares de los textos de Kríd—todavía apoyándose con fuerza en una estructura formal bien meditada y en el encabalgamiento—evidente en el uso de la rima. A pesar de ello, el libro vuelve a ser bilingüe, español-checo. Al traducir los poemas, no se ha hecho hincapié en la conformidad con el original, sino en la correspondencia de significados.

Miroslav Horák

PŘEDMLUVA

Třetí, poslední část Krídova deníku představuje pomyslnou tečku za jeho básnickou sbírkou. Od předchozích dílů se tato kniha na první pohled liší pouze odlišným stylem obrazového doprovodu a absencí referencí. Z toho je patrné, že v autorově díle dochází k posunu k větší nostalgii a současně k odklonu od vědeckého uvažování založeného na argumentaci.

Poslední část deníku se mnohem více vznáší ve víru čiré poezie, což je na několika místech v Krídových textech, stále výrazně stojících na promyšlené formální struktuře a veršovém přesahu, zjevné z použití rýmu. I přesto je tato kniha opět zpracována dvojjazyčně, španělsko-česky. Při překladu básní nebyl kladen zásadní důraz na shodu s originálem, nýbrž na jejich obdobné vyznění.

Miroslav Horák

Respetas ciertas normas

que deben seguirse
no eres como yo
un río salvaje
que noche tras noche se derrama de sus orillas
y choca contra las rocas
quieres algunos resultados
devolverlo todo
hasta el último centavo
y si eso no ocurre
nunca te volveré a ver.

(9 de enero de 2023)

Máš určité standardy

které se musí dodržovat
nejši jako já
divoká řeka
co se noc co noc vylévá z břehů
a naráží na skálu
chceš nějaké výsledky
všechno vrátit
do posledního halíře
a pokud se tak nestane
už se neuvidíme.

(9. ledna 2023)

Ni me tocas

¡Qué frustrante!

Estamos tirados uno al lado del otro
como dos piedras arrojadas a un abismo.

Escucho los latidos de tu corazón
escondidos en una de esas piedras
y no puedo distinguir
si viene de ti
o de mí.

(10 de enero de 2023)

Ani se mě nedotkneš

jak frustrující!

Ležíme vedle sebe
jako dva kameny vržené do propasti.

Poslouchám tlukot tvého srdce
ukrytý v jednom z těch kamenů
a nemůžu rozeznat
zda vychází z tebe
nebo ze mě.

(10. ledna 2023)

Seguimos cruzándonos

te escapas a tu propio mundo
y yo no tengo otra opción que hacer lo mismo
la energía del amor
eso es
lo que echo de menos
lo que no puedo darte
ya no soy ese
que solías conocer
soy solo un desierto reseco
perdido en la tormenta.

(11 de enero de 2024)

Stále se mívíme

unikáš do svého světa
a mně nezbývá než dělat totéž
energie lásky
to je to
co mi chybí
co ti nemůžu dát
nejsem už dávno ten
jehož jsi znala
jsem jen vyprahlá poušť
co se ztratila v bouři.

(11. ledna 2024)

Me escribes

que a la Nueva Jerusalén no puedan llegar

¡Cobardes!

Y yo luego sueño

sobre las decisiones supuestamente equivocadas

que una vez tomé.

¿Quién te pidió que lo hicieras?

¿Por qué no te lo guardas para ti?

No manipulo la realidad

en mis decisiones

no hay cálculo racional

todo lo que sucede

es obra

del momento.

(13 de enero de 2024)

Píšeš mi o tom

že do Nového Jeruzaléma nebudou moct

zbabělci!

A mně se pak zdá

o rádobý chybných rozhodnutích

která jsem kdysi udělal.

Kdo se tě o to prosil?

Proč si to nenecháš pro sebe?

Nemanipuluju se skutečností

v mých rozhodnutích

není racionální kalkul

všechno co se stane

je dílem

okamžiku.

(13. ledna 2024)

Tu gran cuerpo

se ha desvanecido
y no queda nada de él.

Un suave beso en el costado
una última mirada a tu desnudez
y luego nada más que un vacío...

La sensualidad no se puede sustituir por la plenitud del momento
la sensualidad es como el polvo
que se levanta con un soplo
y vuela por el horizonte
como tu última imagen
en mi memoria.

(14 de enero de 2024)

Tvé skvělé tělo

se rázem vypařilo
a nezbylo z něho zhora nic.

Jeden něžný polibek na boku
poslední pohled na tvou nahotu
a pak už jen prázdnota...

Smyslnost nelze nahradit za plnost okamžiku
smyslnost je jako prach
který se fouknutím zvedne
a odletí za obzor
stejně jako tvůj poslední obraz
v mé paměti.

(14. ledna 2024)

Dios mío, por qué no me echas

otra oportunidad
¿Cómo revivir este día?
Te estoy llamando
cada noche
y mis súplicas persisten
sin respuesta
en el ruidoso silencio de la sala de estar.

¿Es por mi blasfemia?
¿Por mi pasado?
¿Por mis pensamientos secretos?

La estafa es el mayor pecado
el pecado es la mayor estafa
que me pone la mordanza.

Estás forjando planes para escapar y yo
como una araña sigo urdiendo
redes más fuertes
de hilos entretejidos
de deseos subconscientes.

(14 de enero de 2024)

Panebože, proč mi nedáš

šanci
jak znovu prožít tento den?
Volám k tobě
každou noc
a moje prosby setrvávají
bez vyslyšení
v hlučném tichu obývacího pokoje.

Je to snad pro mé rouhání?
Pro mou minulost?
Pro mé tajné myšlenky?

Podvod je největší hřích
hřích je největší podvod
kterým mě držíš v kleštích.

Kuješ plány na útěk a já
jako pavouk stále snovám
silnější síť
z vláken spletených
z podvědomých přání.

(14. ledna 2024)

Hacer las paces con uno mismo

es sin duda un paso importante
pero no es suficiente
para la libertad.

La libertad es más
que una vida sin remordimientos
de mentiras y subterfugios.

La libertad es grande
y desconocida.

(15 de enero de 2024)

Smířit se sám se sebou

je určitě důležitý krok
ale nestačí to
ke svobodě.

Svoboda je víc
než život bez výčitek
lží a úskoků.

Svoboda je velká
neznámá.

(15. ledna 2024)

Me retuerzo en las redes

de abstinencia
mi cuerpo se está desgarrando desde el interior
y se hace pedazos
temblo en las convulsiones
de existencia
mi estómago se aprieta
con frío y ansiedad.

Es invierno
y tu sombra se oculta
en su ropa oscura.

¿Cómo voy a pedirte perdón?

(15 de enero de 2024)

Svíjím se v tenatech

abstinence
mé tělo se rve zevnitř
a trhá se na kusy
zmítám se v záchvěvech
existence
žaludek se mi svírá
chladem a úzkostí.

Je zima
a v jejích temných šatech
se ukryl tvůj stín.

Čímpak tě jenom odprosím?

(15. ledna 2024)

Cumplo una condenas

encerrado
en mi propia prisión
en mi caparazón de carne en descomposición
y espero
que me liberes.

Cuando lo hagas
cuando derritas el duro acero
rompas los barrotes
y atraveses el muro
me encontrarás aquí
como cumplo una condena
que aún no sé
quién soy.

(16 de enero de 2024)

Pykám

zavřený
v mém vlastním vězení
v mé chřadnoucí tělesné schránce
a čekám
až mě vysvobodíš.

Až se ti to podaří
až roztavíš tuhou ocel
rozbiješ mříže
a prorazíš zed'
tak mě tu najdeš
jak pykám za to
že pořád nevím
co jsem vlastně zač.

(16. ledna 2024)

Encontraré un pequeño apartamento

para vivir
y escribir y escribir y escribir
sobre la melancolía y depresión
del eterno dolor
de una lucha vana
de la piedra
que alguien tiró a mi ventana
con una letra que no sé qué significa
te daré una respuesta corta
que ya no te quiero
que no sé cómo seguir
daría todo
para que me perdonaras.

(16 de enero de 2024)

Najdu si malý byt

ve kterém budu žít
a jenom psát a psát a psát
o melancholii a depresi
o věčném soužení
o marném snažení
o kameni
který mi kdosi hodil do okna
s dopisem který nevím co znamená
odpovím ti krátce
že nemám tě už v lásce
že nevím jak dál
co všechno bych za to jen dal
kdybys mi odpustila.

(16. ledna 2024)

Amorfo

inestable
sin límites
volátil
como una bomba antes de explotar
eso eres tú.

Hoy he vislumbrado
tu silueta desnuda
en una multitud de cuerpos desconocidos
sin identidad.

En ese momento fugaz
estuviste aquí
conmigo
solo conmigo
y luego desapareciste de nuevo.

(17 de enero de 2024)

Amorfní

nestálý
bez hranic
roztěkaný
jako bomba před výbuchem
to jsi ty.

Dnes jsem zahlédl
tvou obnaženou siluetu
v zástupu neznámých těl
bez identity.

V tom prchavém okamžiku
jsi byl tady
se mnou
jen se mnou
a pak ses zas vypařil.

(17. ledna 2024)

Tu interminable amargura

es música para mis cuerdas
esas tenues notas
son para siempre mías
ilusiones disueltas
en una botella de champán barato
que al fin beberé hasta el fondo
solo
mientras deambulo por las calles
después del anochecer
invisible e irreconocible
floto en la melancolía
las lámparas brillan en mis ojos
y en mi pobre memoria
se ha quedado solo el recuerdo
de nuestro último encuentro.

(17 de enero de 2024)

Tvé nekonečné hořkování

je hudbou pro moje struny
ty chabé tóny
jsou navždy mé
iluze rozpuštěné
v láhvi laciného šampaňského
které si nakonec vypiju až do dna
sám
když po večerech bloudím ulicemi
nikým neviděn a nepoznán
vznáším se v melancholických náladách
lampy mi svítí do očí
a v mé chabé paměti
zůstala vryta pouze vzpomínka
na naše poslední setkání.

(17. ledna 2024)

Necesito desaparecer un tiempo

de la vida
tal como es
ya me cansa.

Corro con niebla
hacia lo desconocido
el mundo se desdibuja
ante mis ojos.

Quien solía ser
ya no tiene nada que ver
con quien soy ahora
no miro hacia atrás
solo miro hacia delante.

(18 de enero de 2024)

Potřebuju si dát pauzu

od života
tak jak je
už mě unavuje.

Řítím se mlhou
do neznáma
svět se mi stírá
před očima.

To kým jsem byl dřív
už nemá nic společného s tím
kým jsem teď
nedívám se vzad
hledím jen vpřed.

(18. ledna 2024)

He estado tan cerca

tan cerca
y luego te alejaste de mí otra vez.

Soy un mal cazador
que cuando atrae a su presa
y la tiene a su alcance
comete un error fatal
por eso desapareciste por otra vez.

Fue solo un momento inconstante
un buen humor supuesto
un error trivial.

Estaba tan cerca
¿Cómo voy a superar la distancia de nuevo?

(19 de enero de 2024)

Už jsem byl tak blízko

tak blízko
a pak ses mi zase vzdálila.

Jsem špatný lovec
který když vábí svou kořist
a má ji na dosah
udělá fatální chybu
a tak jsi zase pryč.

Byl to jen vrtkavý okamžik
zdánlivě dobrá nálada
prachsprostý omyl.

Už jsem byl tak blízko
jak teď tu vzdálenost překonám?

(19. ledna 2024)

¿Por qué la vida no es siempre igual!?

¿Por qué cambia?

No quieres pasar por diferentes episodios
para revivir los dramas familiares
y giros personales
todo te distrae
en la contemplación
ni siquiera quieres hablar con los vecinos
solo comer beber y meditar
no tener ningún contacto físico
ningún sentimiento
solo una habitación vacía
una casa sin nadie.

(21 de enero de 2024)

Proč život není pořád stejný!?

Proč se mění?

Nechceš procházet různými epizodami
prožívat rodinná dramata
a osobní zvraty
všechno tě ruší
v kontemplaci
ani se sousedy nechceš mluvit
jen jíst pít a meditovat
nemít žádný tělesný kontakt
žádný cit
jen prázdný pokoj
prázdný byt.

(21. ledna 2024)

El mal viene de frente

una nube oscura de humo
que alcanza el cielo
estoy acurrucado en cuclillas
en el asiento trasero de un coche
¿Dónde están?
Mientras en la casita detrás de la iglesia
estoy aplanando una foto ondulada
ustedes tumbados junto al agua
no saben nada de eso.

(22 de enero de 2024)

Zlo se na mě valí čelem

temný oblak dýmu
který sahá až k obloze
choulím se skrčený
na zadním sedadle auta
kde jste vy?
Zatímco v malém domku za kostelem
narovávám zvlněnou fotku
ležíte u vody
a nevíte o ničem.

(22. ledna 2024)

Me deslizo como una serpiente

bajo la escalera
oigo cada temblor
en las paredes frías
nada puede despertarte
nada te despertará
solo un murmullo bajo
las manos temblando
un pisotón fuerte
el golpe de cristal
pasa desapercibido
pero tú me haces
dejar de reír y
ser como una serpiente.

(22 de enero de 2024)

Plížím se jako had

dolů po schodech
slyším každý otřes
v chladných zdech
nic tě neprobere
nic tě neprobudí
jenom tichý šelest
rukou třes
hrubé zadupání
sklenice třesk
je bez povšimnutí
mě ale přesto nutíš
abych se přestal smát
abych byl jako had.

(22. ledna 2024)

Yo peco tu pecas nosotros pecamos

las rocas rodamos
¿Dónde las dejamos?
¿Dónde las votamos?

En una tierra insospechada
hacia dónde todos se apresuran
en la tierra de los deseos silenciosos
sin esperar.

Ha pasado casi un año
desde que no podemos dar un paso
un paso más cerca
ni siquiera estamos
ni una pasito más cerca.

(22 de enero de 2024)

Hřeším hřešíš hřešíme

balvany valíme
Kde je svalíme?
Kde je utopíme?

V zemi netušené
kam se každý žene
v zemi tichých přání
bez čekání.

Už je to skoro rok
co nemůžem udělat krok
ani o kousek blíž
nejsme si ani
o kousek blíž.

(22. ledna 2024)

Ansío el drama

el arrebató
escapar del estereotipo
el encaprichamiento
te anhelo
anhelo y anhelo
y ya no voy a calmarme.

(23 de enero de 2024)

Prahnu po dramatu

stavu vytržení
úniku ze stereotypu
poblouznění
prahnu po tobě
prahnu prahnu
a už nevychladnu.

(23. ledna 2024)

La rapidez es una trampa

la fuerza está en la tenacidad
odio las decisiones impulsivas
el movimiento rápido me repugna.

Mientras duermes
miro a la eternidad
para negar tu verdad pertinaz
sobre la naturaleza de las cosas.

Las decisiones fundamentales no ocurren aquí y ahora
pertenecen al otro mundo
donde solo se permite entrar a los santos.

(24 de enero de 2024)

Rychlost je past

síla je ve vytrvalosti
nesnáším zbrklá řešení
rychlý pohyb se mi protiví.

Zatímco spíš
nahlížím do věčnosti
abych popřel tvou utkvělou pravdu
o povaze věcí.

Zásadní rozhodnutí se nedějí tady a teď
patří do onoho světa
kam smí jenom svatí.

(24. ledna 2024)

Un día tengo que decirte

que te estoy increíblemente agradecido
de que estés aquí
que te hayas instalado en mi imaginación
y diriges mi fantasía
que te estoy increíblemente agradecido
por protegerme
antes
de volverme loco
y también después
de que me había pasado
a ti te debo
el sentido del humor
la alegría sin límites
y las ganas de vivir.

(24 de enero de 2024)

Jednou ti musím říct

že jsem neskutečně rád za to
že jsi tady
že ses zabydlel v mé imaginaci
a ovládáš mou fantazii
že jsem neskutečně rád za to
že mě chráníš
před tím
abych se nezbláznil
a taky potom
co se mi stalo
to tobě vděčím
za smysl pro humor
bezbřehou radost
a chuť žít.

(24. ledna 2024)

más episodios / další epizody...

SOBRE EL AUTOR

Miro Kríd (*1981) debutó en 2002 en la revista literaria *Bagr*, publicada por el diseñador gráfico y performer František Eliáš. Entre 2002 y 2004, leyó poesía en actuaciones públicas en Zlín y Ostrava con Roman Januška y ocasionalmente con J. H. Krchovský, Milan Kozelka y Vladimír Václavěk. Posteriormente interrumpió su actividad y no volvió a escribir poesía hasta 2022, cuando participó en la preparación de una autoetnografía con Miroslav Horák y Michal Uhrin, que se publicó en la Universidad Mendel de Brno. En el mismo lugar salió también el primer y segundo volumen del diario bilingüe de Kríd.

O AUTOROVI

Miro Kríd (*1981) debutoval v roce 2002 ve zlínském literárním časopisu *Bagr* vydávaném grafikem a performerem Františkem Eliášem. V letech 2002–2004 se věnoval čtení poezie na veřejných vystoupeních na zlínsku a ostravsku s Romanem Januškou a příležitostně také spolu s J. H. Krchovským, Milanem Kozelkou nebo Vladimírem Václavkem. Následně se odmlčel a k psaní poezie se vrátil až v roce 2022, kdy se podílel na přípravě autoetnografie zpracované společně s Miroslavem Horákem a Michalem Uhrinem, jež vyšla na Mendelově univerzitě v Brně. Tamtéž byl publikován také první a druhý díl Krídova dvojjazyčného deníku.

CONTENIDO

Prefacio	4
Respetas ciertas normas.....	6
Ni me tocas.....	10
Seguimos cruzándonos.....	14
Me escribes	18
Tu gran cuerpo	22
Dios mío, por qué no me echas.....	26
Hacer las paces con uno mismo	30
Me retuerzo en las redes.....	34
Cumplo las condenas	38
Encontraré un pequeño apartamento.....	42
Amorfo	46
Tu interminable amargura	50
Necesito desaparecer un tiempo.....	54
He estado tan cerca	58
¿¡Por qué la vida no es siempre igual!?	62
El mal viene de frente.....	66
Me deslizo como una serpiente.....	70
Yo peco tu pecas nosotros pecamos.....	74
Ansío el drama	78
La rapidez es una trampa.....	82
Un día tengo que decirte	86
Sobre el autor	92

OBSAH

Předmluva	5
Máš určité standardy	7
Ani se mě nedotkneš.....	11
Stále se mjííme.....	15
Píšeš mi o tom.....	19
Tvé skvělé tělo.....	23
Panebože proč mi nedáš.....	27
Smířit se sám se sebou.....	31
Svíjím se v tenatech	35
Pykám.....	39
Najdu si malý byt	43
Amorfní	47
Tvé nekonečné hořekování	51
Potřebuju si dát pauzu.....	55
Už jsem byl tak blízko.....	59
Proč život není pořád stejný!?	63
Zlo se na mě valí čelem.....	67
Plížím se jako had	71
Hřeším hřešíš hřešíme	75
Prahnu po dramatu.....	79
Rychlost je past	83
Jednou ti musím říct	87
O autorovi	93

Název: El diario III / Deník III

Autor: Miro Kríd

Překlad: Miroslav Horák

Ilustrace: Miro Kríd

Korektury: Miroslav Horák, Igor Danin Lobo Soares dos Santos

Vydavatel: Mendelova univerzita v Brně, Zemědělská 1, 613 00 Brno, Česká republika

Vydání: první, 2024

ISBN 978-80-7509-989-1 (online ; pdf)

<https://doi.org/10.11118/978-80-7509-989-1>

Miro Kříd
web

